

1998

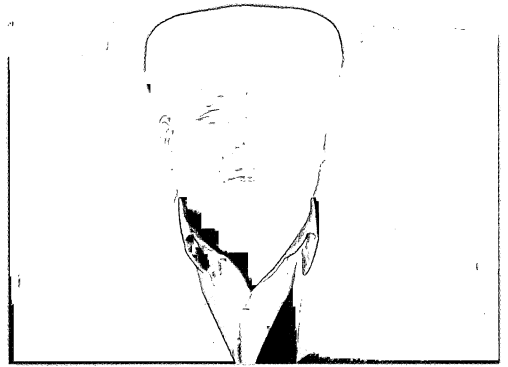
ISSN 1004-1745

9 771004 174004

ANGRITAG TANGRITAG

توخسۇن ناھىيە شاھ يېزىسى

△ يېزا باشلىقى ھېسامىدىن نۇردۇن

△ ناھىيىلىك پارتكوم شۇجىسى سەمەت ئەيسا شاھ يېزىسىغا كېلىپ خىزمەتلەرنى كۆزدىن كەچۈردى (ئوڭدىكىسى يېزىلىق پارتكوم شۇجىسى ۋاڭ چىڭگو)

سى»نى تاللىشىشتا ۋىلايەت بويىچە 1 - دەرىجىلىك يېزا - بازار بولۇپ باھالاندى. دېھقانچىلىقتىن باشقا كۆمۈرگان، خىش زاۋۇتى ۋە قۇرۇلۇش ئەترىتى قۇرۇلۇپ، يېزا ئىقتىسادى گۈللەندۈرۈلدى. يېزا باشلىقى مۇخبىرغا يېزىنىڭ شەھەرگە يېقىن بولۇش ئەۋزەللىكىدىن پايدىلىنىپ بۇ يىل يەنە يەر - مۈلۈك شىركىتى ۋە ماي قاچىلاش پونكىتى قۇرۇپ يېزا ئىقتىسادىنى گۈللەندۈرىدىغانلىقىنى، يەنە بىر تەرەپتىن، ئىش كۈتۈپ تۇرغان ياشلارنى ئىشقا ئورۇنلىشىش پۇرسىتىگە ئىگە قىلىدىغانلىقىنى ئېيتتى.

بۇ يېزىنىڭ ئەسلى ئىسمى توتەي بو - لۇپ، توخسۇن ناھىيىسىنىڭ ئەڭ چوڭ يېزىسى. 1996 - يىلىدىكى ئېغىر سۇ ئاپىتىدە بۇ يېزىنىڭ ئىگىلىكى زور زىيانغا ئۇچراپ ئون يىلدىمۇ ئەسلىگە كېلەلمەيدۇ دەپ مۆلچەرلەنگەن بولسىمۇ، يۇقىرىنىڭ ياردىمى ۋە يېزىلىق ھۆكۈمەت رەھبەرلىرىنىڭ تىرىشچانلىقى بىلەن زىيان بىر يىلدىلا ئاسا - سەن تولدۇرۇۋېلىنىپ، كىشى بېشىغا توغرا كېلىدىغان ساپ كىرىم 1596 يۈەنگە يەتتى ھەم شۇ يىلىلا ئېتىز - ئېرىق سۇ قۇرۇلۇشىدا «تەڭرىتاغ لوڭقىد -

● 1996 - يىلى ئېغىر سۇ ئاپىتىدە ۋەيران بولغان بۇ توغان تېزلا ئەسلىگە كەلتۈرۈلدى

تەڭرىتاغ

دەۋر روھى، يەرلىك خۇسۇسىيەت،

قوش ئايلىق ئەدەبىي زۇرئال باشلاش ئالاھىدىلىكى، مىللىي ئۇسلۇب

تومۇسى 67 - سان

1998 - يىل 2 - سان

مۇندەرىجە

ھېكايىلەر

- 1 جەننەت بېلىتى
- 19 قارا قۇش سىراجىدىن شېرىپ
- 25 كۆيۈك دىلمۇرات ئىبراھىم
- 82 ئىسكەندەرنىڭ ئەينىكى ئەكبەر سالھ
- 92 پاكلىق مەريەم تۈردى

شېئىرلار

- 15 ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن ، ئابدۇكېرىم مەخسۇت، نەبىم يۈسۈپ، ئەخمەت كىبىر ...

ۋەتەن ۋە بۇرچ

- 38 خۇرسىنىش (ئەدەبىي خاتىرە) ھۆلىقا ئابدۇرشىت
- 51 ئەرىشتىن قوغلانغان ئىبلىس ئەلەيھى لەئىتى (ئەدەبىي ئاخبارات) داۋۇت مەتتىياز
- 97 جۇڭگودا 97 - يىل يۈز بەرگەن بىرىنچى چوڭ دېلو (ئەدەبىي ئاخبارات) تۇرغۇن تۇرسۇن تەرجىمىسى

ئىزلىنىش، سىناق، يېڭىلىق

- 29 قەيسەر تۇرسۇن، يالقۇن ئەزىزى، ئۆمەر مۇھەممەتئىمىن، غوجىمۇھەممەت مۇھەممەت، ئەخمەت كەلپىن ئىنسانى، ئەكبەر نىياز پەتتارى، ئەكبەر ئىمام، ئايگۈل مۇتىللا، كېرىمجان سۇلايمان، نۇر ئامىنەم ئەھەت، ئەركىن نۇر، ئەخمەتجان تۇراپ، قۇدرەت قۇربان

ناۋائى خەزىنىسى

- 72 بىز ناۋائىنى بىلىمىزمۇ
- 75 ناۋائىنىڭ مۆھۈرىنى سۇندۇرۇشى ئابلىز ئورخۇن

ئەدەبىي خاتىرە

- 65 ئەخلاق تراگېدىيىسىدىن تۇغۇلغان ھېسلار دولقۇن ئەلى

ستۇدېنتلار

جېلىل خېلىل، تۇرغۇنجان تۇرسۇن، ئىبراھىم سۇلايمان، ئەكرەم ئابدۇمىجىت، رېھىمجان ئابدۇراخمان،
57 ھاياتتوبۇس مۇھەممەت، ئابلىمىت ئابدۇلباقى

نەسىرلەر

گۈللەر ئاۋازى ئىبراھىم نىياز 49
يالىڭاچ بالا ئادالەت ئابدۇرېھىم 50

يۈزمۇ - يۈز

يازغۇچى مۇھەممەت ئىمىن بىلەن سۆھبەت ئەكبەر قادىر 77

بويىل ئەدەبىيات مۇكاپاتقا ئېرىشكۈچىلەر ئىسەنلىرىدىن

ھەققانىيەت ئۆلمەيدۇ ئابدۇقادىر جالالىدىن تەرجىمىسى 94

تەرمىلەر

مىسرالاردىن تەرمىلەر 108

ئەدەبىي ئۇچۇرلار

ئەدەبىي ئۇچۇرلار 109

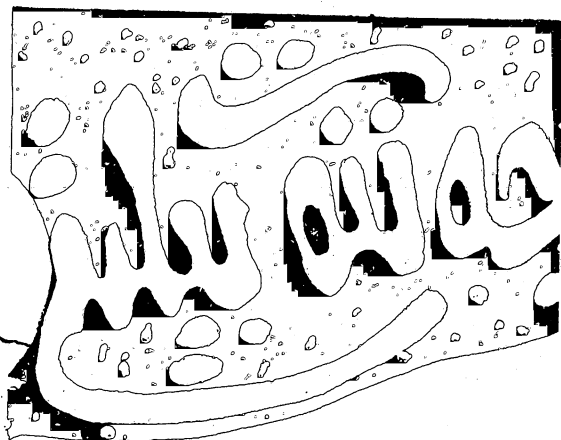
مۇقاۋىدا: داخلىق ياش ئۇسسۇلچى دىلنار ئابدۇللا

نەھىرى ھەيئەتلەر

ئىمىن ئەھمىدى، مەمنىلى ئابدۇرېھىم، ئەكبەر ئېلى، ئازات سۇلتان، ھەبىبۇللا مۇھەممەت،
ئابدۇقادىر جالالىدىن، تۇرسۇن توختى، تۇردى ھاشىم، بوغدا ئابدۇللا، غوپۇر نۇر، ئىدرىس بارات،
مۇختار مەخسۇت، پولات ھېۋزۇللا، ماخمۇتجان ئىسلام، ئەركىن نۇر، ھەبىبۇللا سادىر.

باش مۇھەررىر: (كاندىدات ئالىي مۇھەررىر) ھەبىبۇللا مۇھەممەت
موتۇۋىن باش مۇھەررىر: پولات ھېۋزۇللا

مۇھەررىرلەر: ئەركىن نۇر (مەسئۇل مۇھەررىر)، سەنەۋەر ئۆمەر،
ئەكبەر سالىھ (ياردەمچى مۇھەررىر)
گۈزەل سەنئەت مۇھەررىرى: ئالىم خالىدىن
مەسئۇل كوررېكتور: خەلجەم ئابلىمىت

(ھېكايە)

مۇھەممەت باغراش

مەھەللىنىڭ ئاياغ تەرىپىدىكى چۆلەك ئېرىق. نىڭ ئىككى تەرىپىدە تۆت دېھقان ئائىلىسى بار ئىدى — ئېرىقنىڭ ئوڭ تەرىپىدە بايتۈرەك بىلەن توڭتۈرەك؛ ئېرىقنىڭ چەپ تەرىپىدە ئايتۈرەك بىلەن مۆڭتۈرەك قوشنا ئىدى. ئۇ قاشتىكى تۈرەكلەر بىلەن بۇ قاشتىكى تۈرەكلەرنىڭ ئۆيلىرى بىر - بىرىگە قارىشىپ تۇراتتى. ئىككى تەرەپتەكى تۈرەكلەرنىڭ باغلىرى يانداش، يەرلىرى تۈتاش ئىدى. ئۇلارنىڭ ھەممىسىلا ئاشۇ بىر ئېرىقتىن سۇ ئېچىپ، شۇ ئېرىقنىڭ سۈيىدە تېرىقچىلىق قىلىشاتتى. ئۇ قاشتىكى بايتۈرەك بىلەن بۇ قاشتىكى ئايتۈرەكنىڭ ئىش قىلىدىغان ئادىمى غول، ئۆزلىرى قاۋۇل، بېغى چوڭ، ئۇلاغ قازدىسى تولا، تېرىيدىغان يېرى كۆپ، ھال - كۈنى ئوبدان ئىدى. لېكىن ئۇلار ھال - كۈنى ئوبدان بولغان بىلەن تولىمۇ پىخسىق، ئىچى تار، قورسىقىدا چۈتۈرى تولا ئادەملەر ئىدى. ئۇلار ئەرزىدىمگەن ئىشلارنى باھانە قىلىپ قوشنىلىرىنى ئانى تاپاتتى. ئەمدى ئۇ قاشتىكى توڭتۈرەك بىلەن بۇ قاشتىكى مۆڭتۈرەك بولسا بالىلىرى ئۇششاق، جان سانى كۆپ، ئەمگەك كۈچى ۋە تېرىيدىغان يېرى ئاز، بېغى كىچىك، سېغىپ ئىچىدىغان بىرەر - يېرىم سېپىرى ۋە ئىككى - تۆت تۇپاق قوي - ئۆچكىسىدىن، جاڭگالدىن قوراي - چاكاندا توشۇيدىغان قونۇر ئېشىكىدىن باشقا روزىغارى

يوق بۇقۇۋۇل كىشىلەر ئىدى. ئۇلار يىلنىڭ قايسى مەۋسۈمىدىلا بولمىسۇن، ھامانەم بىر سېرىق تالچىلىق ئىچىدە غورۇگۈلگىنە كۈن كەچۈرۈشەتتى. شۇنداق بولۇشىغا قارىماي ئۇلار ئىشچان ۋە قانائەتچان ئىدى. خۇدادىن ئارتۇقىنى تەلەپ قىلمايتتى. مۇسۇلمانچىلىقنى ئادا قىلىپ، بالا - چاقىلىرىنى قورۇغداپ، ئۈنسىز ۋە ياۋاشقىنا ياشايتتى. بىرلا يېرى، توڭتۈرەك، مۆڭتۈرەككە قارىغاندا زەردىسى بار، گېپى توڭ، سەلگىنە نەرسا ئادەم ئىدى. قوشنىسى بايتۈرەكنىڭ ئانى تېپىشلىرىغا چىدىماي ئۇنىڭ بىلەن خاراكەشەمگەن بىلەن پات - پات تەگكىشىپ، ئۆرىدىشىپ قالاتتى.

ئۇنىڭ ئەكسىچە مۆڭتۈرەك بولسا، ياۋاش - يۇمشاق، بوينى كېسىك ۋە رەھىمدىل ئادەم ئىدى. ئۇ رايىشلىقىدىن خامنىغا چۈشكەن قۇشقاچلارنىمۇ قورىمايتتى، «ئاشۇ جانىۋارلارنىڭ رىزقى - بۇ! يېسە ئۆزىنىڭ رىزقىنى يەيدۇ...» دەپلا قويايتتى. قوشنىسى ئايتۈرەك ئۈنلۈكرەك ۋارقىد

تۆت ئېغىز گەپ قىلىپ قويدىغانلارمۇ يوق ئىدى. شۇنىڭ بىلەن باي تۈرەكلەر ئەزۋەپلەپ تېخىمۇ ھەددىدىن ئېشىشتى. توڭتۇرەكنىڭ مېكىيانلىرىنى بايتۈرەكنىڭ خوتۇنى ئۆزىنىڭ سامانلىقىغا ئۆگىتىۋالدىمۇ ياكى ئاشۇ چىچاق مېكىيانلار جېنىدا توڭتۇرەكنىڭ نامراتلىقىدىن بىزار بولۇپ ئۇنىڭ سامانلىقىنى ياراتماي قالدۇمۇ ئەيتا. ۋەر، ھەدىسىلا بايتۈرەكنىڭ سامانلىقىغا كىرىۋالمايتتى ۋە شۇ يەردە كاكىلايتتى. يەنە تېخى كاكىلاپ بولۇپلا ئىككى ھويلىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى قورۇق تامغا چىقىۋېلىپ گويا «بايتۈرەكنىڭ سامانلىقىدا كاكىلىماق شەرەپ! ھەي، بىچارە توڭتۇرەك...» دېگەندەك جېنىنىڭ بارىچە قاقاقلاندى. توڭتۇرەكنىڭ خوتۇنى مېكىيانلىرىنىڭ كىلىغىنىنى بىلىپ تۇخۇملارنى ئېلىۋېلىش ئۈچۈن بايتۈرەكنىڭ سامانلىقىغا كىرسە، بايتۈرەكنىڭ ھازارلۇ خوتۇنى ساغدىغىنى ئېسىپ چىقىپ: «مېكىيان سىلەرنىڭ بولغان بىلەنچۇ خېنىم، سامانلىق بىزنىڭ، تۇخۇملارنى جايغا قويۇپ قويسىلا، توخۇ نەدە كاكىلىسا، تۇخۇم شۇ يەرگە تەۋە...» دەپ كارنىيىنى كېرىپ تۇخۇملارنى بەرمەيتتى.

مۆڭتۈرەكنىڭ بىر تۈپ كىشىمىش ئۆرۈكى بار ئىدى. بۇ بىر تۈپ ئۆرۈك دەرىخىنىڭ ئۆرۈكى باغدىكى ھەرقانداق ئۆرۈككە ئوخشىمايتتى — ئاغزىغا سېلىپ بولغۇچە ئېرىپ كېتەتتى. شىرىندىن كىشى ئۇتۇلغۇسىز بىر شېرىن پۇراق كېلەتتى. مېۋىسى ئەمەس، ھەتتا چېچەكلىرىمۇ بال پۇراپتتى. مۆڭتۈرەكنىڭ بالىلىرى ئۆرۈك پىششىقىدا مۇشۇ ئۆرۈكنى 8 - 10 كۈن ئاش ئورنىدا يەيتتى. چۈنكى بۇ چاغلار دەل سېرىقتال چىلىق مەزگىلى ئىدى. يېڭى بۇغداي پىششىقىچە بۇ ئۆرۈك بالىلارنىڭ ئاچلىقىغا ئوبدانلا دال بولاتتى... بۇ بىر تۈپ ئۆرۈك دەرىخى دەل مۆڭتۈرەكنىڭ ھويلىسىدىكى ئايتۈرەكنىڭ ھويلىسىنى ئايرىپ تۇرىدىغان پاسىل تامغا يېقىن تىكىلىپ قالغانىدى. كېيىنچە بۇ ئۆرۈك دەرىخى گويا كىمەدۇر بىرى توك ئۇلاپ قويغاندەك باشقىچىلا باغجانلاپ كەتتى، ئۇنىڭ شاخلىرىنىڭ يېرىمى دېگۈدەك ئايتۈرەكنىڭ ھويلىسىغا قاراپ بوي سۈرگەنلىكى تۇردى. شۇ يىللىرى يەنە كېلىپ بۇ ئۆرۈك ئالامەت ئوخشاپ كەتتى. لېكىن ئۆرۈك چېدى

راپ قويدىغان بولسا، قورققىنىدىن كالىغا چۆپ سالغان بولۇۋېلىپ، كالا قوتىنىغا مۆكۈۋالاتتى. بۇنداق چاغلاردا خۇلق - مەجەزى ئىگىسىنى تارتقان ئىشلەمچان ۋە ياۋاش كالىسى ئىگىسىگە ئىچ ئاغرىتقاندەك، ئۇنىڭغا مۇڭلۇپ قاراپ ئۇنىڭ قولىنى يالاپ - يالاپ قويمايتتى. بۇ ئىككى تۈرەكنىڭ يېرى ئاز بولغىنى، بولۇپمۇ ئۇلارنىڭ قولى قىسقا بولۇپ «ئاق قىغ» ۋە يەر يوپۇقىغا كۈچى يەتمەي يەرلىرىگە تازا ئەجىرە قىلىپ كېتەلمىگەچكە، يەردىن ئالغان ھوسۇلنىڭ ئايىنى يوق ئىدى. يىلىنىڭ ئايىغىغا بارماي تۇرۇپلا يەيدىغان ئېشى تۈگەپ كېتىپ، بايتۈرەك بىلەن ئايتۈرەكتىن ئاشلىق ئۆتتە قىلىپ يېڭى ئاشقا ئۇلىشىۋالاتتى. ئۆتتىگە ئالغان ئازغىنە ئاشلىقىنىڭ ھېسابىغا، ئۇلار بايتۈرەك بىلەن ئايتۈرەكلەرگە يازنى - ياز، قىشنى - ئاياز دېمەي ئىشلىشىپ بېرىتتى. شۇنىڭ بىلەن ئىككى بايتۈرەكنىڭ يەرلىرى كۆكەلپ، ئىككى نامرات تۈرەكلەرنىڭ يەرلىرى قاراقسىز ۋە ھوسۇلسىز قالمايتتى. بۇ ئىش ئايتۈرەكنىڭ ئۆتتەش قاراڭغۇ بولغىنىدەك بولماي ئەكسىچە بىر خىلدا ۋە ھەرقانداق ئۇلارغا ئايدىك، بۇلارغا قاراڭغۇ بولۇپ داۋاملىشىپ كېتىۋېرىتتى. كونا قەرزنىڭ ئىزىغا يېڭى قەرز كېلىپ قونۇۋېرىتتى. بۇنىڭغا توڭتۇرەك پات - پات غۇدۇراپ تۇرغىنى بىلەن، مۆڭتۈرەك «بۇنىڭدىن باشقىچە بولسا - ھە؟!» دەپ ئويلاپمۇ قويمايتتى، ئۇلارنىڭ ئاش بەرگىنىگە خۇش ئىدى. بۇلارنى ئاز دېگەندەك، بايتۈرەك بىلەن ئايتۈرەك بۇ نامرات تۈرەكلەرنى بولۇشىغا ئانى تاپاتتى — سۇ نۆۋىتى توڭتۇرەك بىلەن مۆڭتۈرەككە كەلگەندە، سۇنى ئۆزلىرىنىڭ يەرلىرىگە باشلىۋالاتتى. زىرائەتلەر بوي تارتىپ تازا پاققان بولغاندا ئۇلاغ - قارىلىرىنى ئەتەي بوشىتىۋېتىپ، ئۇلارنىڭ زىرائەتلىرىگە قويۇۋېتەتتى. بىرىنچە دەي دېسە بايتۈرەكلەرنىڭ بالا - ۋاقىلىرى كالتەك - چوماقلىرىنى كۆتۈرۈشۈپ چىقىپ باسماداپ كېلىشەتتى. بۇنىڭدىن قورققان نامرات تۈرەكلەر دەردىنى ئىچىگە يۇتۇپ، باشلىرىنى ئىچىگە تىقىپ، شۇمىشىپ غىڭ قىلماي تۇرۇشۇپ قېلىشتى. بۇلار مەھەللىدىن يىراق بولغاچ، ئايرىغا كىرىپ ئارىچىلايدىغانلارمۇ، بۇ ئىككى تۈرەكنىڭ ھالىغا يېتىپ، بايتۈرەكلەرگە ئىككى -